

בית משפט השלום בחיפה

04 מאי 2023

תאד"מ 21-07-49546 יענקובסקי נ' גורביץ'

1
2
3
4

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

פסק דין

- 18 בפני תביעה כספית בהליך של סדר דין מהיר, לפיה התובע מבקש לחייב את הנתבע בתשלום
19 פיצוי בסך של 75,000 ₪ בהתאם לסעיף 30(א) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב –
20 1982 (להלן: "חוק התקשורת").
- 21
- 22 2. התובע והנתבע הינם אנשים פרטיים, והאחרון מעיד על עצמו כיזם העוסק בתחום יצירת
23 הכנסה באמצעות רשת האינטרנט ומדריך לקוחות בתחום הנ"ל.
- 24
- 25 3. בנסיבות שבמחלוקת, כתובת המייל של התובע מופיע ברישומי הנתבע ובאמצעותה נשלחו
26 לתובע הודעות פרסומת שונות. באותן הודעות מן הסתם מופיעה כתובת המייל של הנתבע
27 שבאמצעותה הן נשלחו, ובמרבית ההודעות נשוא התביעה כמפורט בהמשך, נרשם בכותרת
28 שלהן "פרסומת".
- 29
- 30 ביום 23.11.20 שלח התובע באמצעות כתובת המייל המופיע על ההודעות שהגיעו אליו
31 מהנתבע, הודעה ולפיה הוא מבקש להפסיק לשלוח אליו את הפרסומים (להלן: "הודעת
32 הסירוב"). בפועל, ובנסיבות שבמחלוקת בין הצדדים, המשיכו להגיע מכתובת המייל של

בית משפט השלום בחיפה

04 מאי 2023

תאד"מ 21-07-49546 יענקובסקי נ' גורביץ'

1 הנתבע הודעות פרסום, ליתר דיוק 87 הודעות במספר. או אז פנה התובע לבא כוחו, והני"ל
2 שלח מכתב התראה בדואר רשום לנתבע, וזאת ביום 10.2.21, בו שוב עלתה הדרישה להפסיק
3 לשלוח הודעות פרסום (להלן: "מכתב ההתראה"). יצוין, כי מכתב ההתראה נשלח לאותה
4 כתובת של הנתבע כמופיע בהודעות נשוא התביעה, אולם בפועל הוא חזר בציון הערה "לא
5 נדרש". כמו כן, גם לאחר משלוח אותו מכתב, התובע קיבל דברי פרסומת נוספים באמצעות
6 כתובת האי מייל שלו, 48 במספר, ובסך הכל 135 הודעות פרסומת, הן הן ההודעות נשוא
7 התביעה.

8
9 הואיל וגם מכתב ההתראה לא הועיל, פנה ב"כ התובע לנתבע באמצעות מייל מיום 24.3.21,
10 ובעקבות זאת, ביום 26.3.21 הוסר התובע מרשימת התפוצה של הנתבע, ומאותו מועד הוא
11 לא קיבל עוד הודעות ממנו.

12
13 לטענת התובע בתמצית, הוא לא נתן כל הסכמה ולא נרשם למערכת הדיוור של הנתבע, אשר .4
14 באמצעותו הוא קיבל את הודעות הפרסום. מכל מקום, גם לאחר משלוח הודעת הסירוב
15 ומכתב ההתראה, הנתבע המשיך לשלוח אליו באמצעות כתובת המייל שלו הודעות פרסומת
16 וחמור מכך, בחלק מאותן הודעות לא צוין כי מדובר בדברי פרסומת, כנדרש בחוק התקשורת.
17 הוסיף התובע וטען כי הוא פעל על פי זכותו שבדין משפנה באמצעות מכתב הסירוב לכתובת
18 המייל המצוינת בהודעות אשר קיבל ממנו, וכי אין לזקוף לחובתו את העובדה שהוא בחר
19 שלא להשתמש באפשרות להסרת שמו מרשימת הממוענים של הנתבע המופיעה בהודעות
20 אשר קיבל, שכן הוא ממלא תפקיד רגיש בצבא ומחשש כי הדבר יגרום לפריצה או נזק למייל
21 שלו.

22
23 התובע מבקש לזקוף לחובתו של הנתבע את העובדה כי הוא לא טרח לדרוש את מכתב
24 ההתראה אשר נשלח אליו, והוא המשיך במשלוח הודעות הפרסום. כן נטען, שהנתבע לא
25 הוכיח כי מסיבה מוצדקת מכתב ההתראה לא הגיע לידי, והוא מוסיף ומפנה להליך קודם
26 שהתנהל נגד הנתבע בו עלו טענות דומות לאלו שמועלות בהליך זה – תא"מ 19-08-50819,
27 איליה נגד גורביץ', ואשר במסגרתו בית המשפט חייב את הנתבע על דרך הפשרה לשלם לתובע
28 פיצוי בסך של 18,000 ₪, ולטענתו גם פסיקה זו לא הרתיעה אותו מהמשך משלוח פרסום למי
29 שלא הסכים ואף דרש להפסיק את המשלוח.

30
31 לטענת הנתבע בתמצית, התובע נרשם לאתר שלו והסכים לקבל דברי פרסומת עוד בשנת .5
32 2016, ומכל מקום הוא מפנה לכך כי עניינה של התביעה אינו בהודעות שנשלחו לתובע לפני
33 משלוח מכתב הסירוב, אלא להודעות שהיו לאחריו. לגוף העניין נטען, כי הנתבע אינו מעוניין
34 במשלוח דברי פרסומת למי שלא מעוניין לקבלם, אם כי במקרה דנן הודעת הסירוב הגיעה

בית משפט השלום בחיפה

04 מאי 2023

תאד"מ 21-07-49546 יענקובסקי נ' גורביץ'

- 1 לחברת בריטיקום בע"מ עמה הוא התקשר בהסכם למתן שרותים שונים, לרבות הסרת
2 ממוענים שאינם מעוניינים בקבלת דברי פרסום. אותה חברה לא פעלה על פי הנחיותיו ועל פי
3 המוטל עליה, ומטעמים שלא הובררו, היא לא הסירה את התובע מרשימת הנמענים. הוסיף
4 הנתבע וטען כי אותה חברה קרסה, ובהתאם לכך לא ניתן היה לשלוח נגדה הודעת צד ג' או
5 להזמין נציג שלה למתן עדות במשפט.
6
7 הנתבע מעלה כנגד התובע טענה ולפיה היה עליו להשתמש באופציה הניתנת לו באמצעות
8 הפרסומים אשר קיבל, וללחוץ על הלחצן המיועד להסרתו מרשימת הנמענים, ובנדון הוא
9 מבקש לדחות את טענת התובע מדוע לא עשה זאת, בנימוק כי הטענות לא הוכחו במשפט.
10
11 באשר למכתב ההתראה, אין בפי הנתבע גרסה סדורה מדוע הוא לא נדרש, והוא מעלה השערה
12 כי יתכן ובאותה עתה הוא שהה בחו"ל. מכל מקום, הנתבע מעלה טענות כנגד בא כוחו של
13 התובע אשר שלח את המכתב אליו, הואיל והוא טיפל בעניינים דומים ביחס ללקוחות אחרים
14 כנגד הנתבע, והוא ידע כי ניתן לפנות אליו באמצעות המייל, ולשלוח באמצעותו את מכתב
15 ההתראה. לא כך פעל התובע ובא כוחו במקרה דנן, ותחת זאת, הוא המתין כחודש וחצי, עד
16 אשר הוא פנה לנתבע במייל מיום 24.3.21, כל זאת במטרה לצבור הודעות נוספות ובכך
17 להגדיל את הפיצוי הנדרש.
18
19 הנתבע מבקש כי הפיצוי ישקף את נסיבות המקרה, ולא יהיה על הצד הגבוה או בגבול שנקבע
20 בחוק התקשורת – 1,000 ש"ח עבור כל הודעה.
21
22 ראשית כל, יודגש כי התביעה לא הוגשה בגין הודעות שנשלחו לתובע ע"י הנתבע עובר למשלוח .6
23 מכתב הסירוב, והדבר מוריד ממשקל המחלוקת בין הצדדים בשאלה האם התובע אכן נרשם
24 לשירות הדיור של הנתבע והסכים לקבל את דברי הפרסום, אם לאו. מכל מקום, פטור בלא
25 כלום אי אפשר. לפיכך אתייחס ולו בקצרה למחלוקת זו.
26
27 בהתאם לכלל ולפיו המוציא מחברו עליו הראיה, ומאחר ושורת ההיגיון מחייבת את המסקנה
28 כי בידי הנתבע מצויים הראיות לתמיכה בטענתו כאילו התובע נתן הסכמתו לקבלת דברי
29 הפרסום, אזי עליו הנטל להוכיח עניין זה. נטל זה לא הורם, שכן כל שצורף לכתב ההגנה
30 מטעם הנתבע הוא פלט מחשב בו מופיעה כתובת האי מייל של התובע, וכן תאריך הסרתו
31 מרשימת התפוצה. אין בראיה זו רמז רמיזה כאילו התובע נתן הסכמתו לקבלת הודעות
32 פרסומת מהנתבע, ובעניין זה אין אלא להפנות לסעיף 300(א)(ב) לחוק התקשורת ולפיו, אין
33 לשלוח דברי פרסומת "בלא הסכמה מפורשת מראש של הנמען".
34

בית משפט השלום בחיפה

04 מאי 2023

תאד"מ 21-07-49546 יענקובסקי נ' גורביץ'

- 1 זאת יודגש, הנתבע יכול היה, לו אמת בפיו, להציג ראיות שונות אשר באמצעותן הוא יכול
2 היה להוכיח את טענתו בנדון. כך לדוגמא הוא הודה בחקירתו כי לאחר הרישום נשלחת
3 הודעת מייל לנרשם ובה הבעת תודה על הרישום. כן אין חולק כי בידי הנתבע מסמך הקרוי
4 "דף נחיתה" המעיד, כביכול, על רישומו של התובע לשרות הדיוור של הנתבע והסכמתו
5 לקבלת דברי פרסומת. שתי ראיות אלה לא הוגשו ע"י הנתבע, ולפיכך אין אלא להסיק כי הוא
6 לא עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו.
7
- 8 בהתאם לסעיף 30א(ד) לחוק התקשורת, אף אם תאמר כי התובע נתן הסכמתו לקבלת דברי
9 פרסומת מהנתבע, הרי הוא רשאי להודיע על סירובו לקבלם בכל עת, ובנדון כל שעליו לעשות
10 הוא לשלוח הודעת סירוב בכתב או בדרך שבה שוגרו אליו דברי הפרסום, הכל לפי בחירתו.
11
- 12 כך פעל התובע במקרה דנן, מששיגר לנתבע את הודעת הסירוב. לעניין זה יש להדגיש כי טענת
13 הנתבע כאילו האחריות מוטלת על חברת בריטיקום עמה הוא התקשר, בשל כך שלא פעלה
14 להסרתו של התובע מרשימת התפוצה של דברי הפרסום, אינה טענה. אין זה מעניינו של
15 התובע כי החברה שעמה בחר הנתבע להתקשר, היא זו שהיה עליה לקיים את האמור בהודעת
16 הסירוב ולא עשתה זאת. יתרה מכך, הנתבע לא הגיש כל ראיה כי אכן מדובר במחדל של אותה
17 חברה. כך לדוגמא, הוא טען בחקירתו כי הוא נתן הנחיותיו לחברה הנ"ל לפעול להסרה של
18 כל מי שמבקש זאת מרשימת התפוצה של הפרסום, כי פנה אליה בעקבות המקרה על מנת
19 לברר מדוע היא לא פעלה על פי מכתב הודעת הסירוב, והיא לא יכלה לתת תשובה לסיבת
20 הדבר, אולם לא הוגשה כל אסמכתא בנדון. יתרה מכך, הנתבע לא שלח הודעת צד ג' נגד אותה
21 חברה, ולא הזמין נציג מטעמה למתן עדות במשפט. הטענה כי החברה קרסה ואינה קיימת
22 עוד, לא נתמכה בכל ראיה, ומכל מקום, מעדות הנתבע עצמו עולה כי במועד בו הוגש כתב
23 ההגנה מפני התביעה, הוא המועד בו ניתן היה לעתור לקבלת רשות בית המשפט להגשת
24 הודעת צד ג', החברה עדיין הייתה פעילה.
25
- 26 יוצא אפוא, כי גם לאחר משלוח הודעת הסירוב, הנתבע שלח לתובע בניגוד לחוק לא פחות מ-
27 87 הודעות פרסומת.
28
- 29 הטענה ולפיה מצופה היה מהתובע להסיר את שמו מרשימת התפוצה של הפרסום שנשלח ע"י
30 הנתבע, אינה משכנעת בעיני. כאמור, בהתאם לסעיף 30א(ד) לחוק התקשורת, על התובע היה
31 לשלוח הודעת הסירוב בכתב, או בדרך שבה הוא קיבל את דברי הפרסומת, וכך הוא פעל.
32 לפיכך, אין לבוא אליו בטענות ולדון אותו על שבחר לא להשתמש באופציה הקיימת בהודעות
33 שקיבל וללחוץ על לחצן הסרה.
34

בית משפט השלום בחיפה

04 מאי 2023

תאד"מ 21-07-49546 יענקובסקי נ' גורביץ'

1 אמנם נכון, התובע לא הציג כל ראיה באשר לתפקיד הרגיש שהוא ממלא בצה"ל, אולם ללא
 2 כל קשר לטיעון זה והעדר הוכחתו באופן מספק, מצאתי הגיון בטיעון שהעלה ובחשש כי
 3 השימוש באופציית ההסרה, יגרום לפריצה לדואר האלקטרוני שלו, על כל המשתמע מכך.
 4 בנדון, עיינתי בפסק הדין שניתן ברע"א 4704/20 בן עמי נ' פייסבוק, ושם בית המשפט מצא
 5 כי העדר השימוש שעשה מקבל הפרסום באופציה שניתנה לו להסרת שמו מרשימת התפוצה
 6 מהווה העדר תום לב. אולם לא מצאתי כי המשל דומה לנמשל, שכן באותו עניין המפרסם
 7 פנה למקבל הפרסום לאחר שהנ"ל ביקש להסיר את שמו, וביקש ממנו כי ההסרה תהיה
 8 באמצעות השימוש באופציה הניתנת לו במסגרת הודעות הפרסום. לא כך מקרה דנן, שבו
 9 התובע לא קיבל כל מענה להודעת הסירוב, ובהתאם לכך ממילא הוא לא ידע מה מקור
 10 ההודעות אשר קיבל, והאם מדובר במקור אמין, אם לאו.

11

12 טענות הנתבע כנגד ב"כ התובע אשר פנתה אליו באמצעות מכתב ההתראה בדואר רשום, אינן
 13 משכנעות בעיני. הרי הודעת הסירוב שנשלחה לכתובת המייל של הנתבע, לא טופלה, ולא
 14 זכתה לכל מענה מצידו. הכיצד ניתן אפוא להניח כאילו מכתב ההתראה היה זוכה למענה מצד
 15 הנתבע?! לנתבע הפתרוניס. יתרה מכך, הנתבע לא הוכיח כאילו במסגרת הייצוג המשפטי של
 16 ב"כ התובע שנתן ללקוחות שפנו אליו, אותו עורך דין אכן נהג לפנות באמצעות הודעת מייל
 17 לנתבע.

18

19 בנסיבות העניין, אין לבוא לתובע בטענות על שבחר לפנות לעורך דין ולשלוח באמצעותו את
 20 מכתב ההתראה בדואר רשום לנתבע.

21

22 כאמור, הנתבע לא נתן כל נימוק מדוע מכתב ההתראה חזר בציון הערה "לא נדרש" אף כי
 23 הוא נשלח לכתובתו המופיעה במספר רב של הודעות הפרסום שהוא התביעה. כל שנטען הוא
 24 בגדר השוואה כאילו יתכן והוא היה בחו"ל ומסיבה זו המכתב לא נדרש. בנסיבות העניין גם
 25 טענותיו של הנתבע בנדון אינן משכנעות בעיני.

26

27 יוצא אפוא כי גם לאחר מכתב ההתראה, התובע קיבל לא פחות מ-48 הודעות פרסום נוספות,
 28 שוב בניגוד לרצונו ושלא כדין.

29

30 בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת נקבע כי באם שוגר דבר פרסומת ביודעין ובניגוד להוראות
 31 הסעיף, בית המשפט רשאי לפסוק פיצוי שאינו תלוי בנזק (פיצוי לדוגמא), בסכום שלא יעלה
 32 על 1,000 ₪ עבור כל דבר פרסום אשר קיבל הנמען. לעניין קביעת גובה הפיצוי, על בית המשפט
 33 לשקול את השיקולים הבאים: אכיפת החוק והרתעה מהפרתו, עידוד הנמען למימוש זכויותיו

בית משפט השלום בחיפה

04 מאי 2023

תאד"מ 21-07-49546 יענקובסקי נ' גורביץ'

- 1 והיקף ההפרה. כן נקבע באותו סעיף כי קיימת חזקה ולפיה מפרסם ששיגר דבר פרסום בניגוד
 2 לחוק, הוא עשה זאת ביודעין, אלא אם כן הוכיח אחרת.
 3
- 4 במקרה דנן ולאור הנימוקים לעיל, חזקה כי הנתבע שלח את דברי הפרסום לתובע ביודעין, 11.
 5 מדובר בכמות גדולה של פרסומים, הפרסומים נמשכו על אף הודעת הסירוב ומכתב ההתראה,
 6 ופסקו רק בעקבות פניה שלישית במספר לנתבע. וגם זאת, בהליך קודם שהוגש נגד הנתבע
 7 בתא"מ 19-08-50819 איליה נגד גורביץ', בית המשפט פסק נגד הנתבע פיצוי על דרך הפשרה
 8 בסך של 18,000 ₪ בשל טענות נוספות, ובתוספת 2,800 ₪ שכ"ט עו"ד. יודגש, כי פסק דין
 9 ניתן עוד ביום 6.7.20, יותר מ-4 חודשים לפני שהתובע שלח לנתבע את הודעת הסירוב.
 10 בנסיבות העניין, אין אלא להסיק כי פסיקה זו לא הרתיעה את הנתבע, שאם לא כן מצופה
 11 היה ממנו לפעול לקיום רצונו של התובע מיד לאחר קבלת הודעת הסירוב ולא במועד הרבה
 12 יותר מאוחר, כאשר בין לבין התובע ממשיך לקבל עוד ועוד הודעות פרסום כאמור.
 13
- 14 בשולי הדברים יצוין, כי אין חולק כי על מרביתם הגדול של הודעות הפרסום נשוא התביעה,
 15 הנתבע פעל על פי החוק וציין את המונח "פרסום". רק בחלק קטן מאוד מאותן הודעות מונח
 16 זה לא נרשם, אף כי בין הצדדים מחלוקת האם אכן מדובר בדברי פרסומת, אם לאו. הואיל
 17 ומדובר בהודעות בודדות, ומאחר ואין לדעת מאותן הודעות באם אכן הן כוללות תוכן
 18 פרסומי, אם לאו, לא מצאתי צורך להכריע במחלוקת זו לגופה.
 19
- 20 סיכמו של דבר – אני מחייב את הנתבע לשלם לתובע באמצעות בא כוחו פיצוי בסך של 12.
 21 30,000 ₪, הוצאות האגרה ובנוסף לכך שכ"ט עו"ד בסך של 4,680 ₪ (כולל מע"מ).
 22 מלוא הסכומים כאמור לעיל ישולמו עד ליום 4.6.23 שאם לא כן הם יישאו הפרשי הצמדה
 23 וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.
 24
 25
 26 **ניתנה והודעה היום י"ג אייר תשפ"ג, 04/05/2023 במעמד הנוכחים.**
 27

רמזי חדיד, שופט בכיר

28
29
30

הוקלד על ידי פנינית שירז טוויק